

Mirosław Pisarkiewicz

Batignano

zamieszkałem na plebanii
toskańskiego miasteczka
moje ubrania zawisły w szafie
obok sukienek Matki Bożej
— ciekawe sąsiedztwo sacrum i profanum
uliczki pachniały cieniami Etrusków
chlebem i oliwą
wieczorami przechadzał się po nich
Venerabile Padre Giovanni Nicolucci
nucąc piosenki z Maremmy
i dziwiąc się
że nic tu się nie zmieniło
choć zmieniło się wszystko

taka cisza
jakby wymodliła się przestrzeń

i tylko ludzi coraz mniej widać
w kościele
San Martino Vescovo

koty zaniepokojone chrapaniem zza
wzgórza
tańczą wokół starego fotela

biorę w dłonie renesansowy starodruk
z ręcznie pisanym ekslibrysem
świętobliwego męża

obracam w dłoniach nierozcięty czas

Camille Claudel

Spaceruję po łące z moim Jednorożcem
w ustach smak świętojańskiego chleba
w oczach oczy i... *Fala*
którą chciałaś odpłynąć od Rodina do siebie

Jednorożec nie pozwala na rozmarzenie
opowiadając o wszystkich latach
nierzeźbienia
w *Asile de Montdevergues* – domu dla
obłąkanych
w Montfavet koło Awinionu

Domu bez skrzydeł

Jednorożec opisuje rzeźby
które nie przybyły na czas
a gdy kończy opowieść o ostatnim dźwięku
ociemniałego dźwięku
zaczyna ją płynnie od nowa
zacięta płyta jego historii
biegnie przez każdą godzinę
trzydziestu lat szaleństwa i kolejną i jeszcze
jedną
aż do wyczerpania światła fałszywego azylu
biel szarzeje i czerń szarzeje
ale szarość można pokryć kolorami
oczekiwań
na powrót własnej woli i cień matczynej
troski

pasji – bez której człowiek umiera
przez zbyt wiele lat

Ignacy S. Fiut

Ruchomy cel istnienia

Stanisławowi Czerniakowi

w szczelinach rzeczywistości
w zakamarkach pamięci butwieją
znaczenia naszych słów

nad głowami zwróconymi ku niebu
gwiazdzystemu lśni deszcz meteoroidów
rozgrzewa nasze ciała do białości

tam wieczność przybrała postać komety
z białą brodą i wskazuje człowiekowi
ruchomy cel istnienia

a kropla potu między oczami podpowiada
duszy drogę do wiecznej naszej
znikomości

Uniwersalia – Anno Domini 2017

Piękno –
bują w obłokach i wędruje ku
mgławicom Drogą Mleczną
hen – między gwiazdami

Prawda –
osaczona przez syczące postprawdy
wytrzeszcza oczy i z wywalonym
jęzorem toczy pianę: krztusi się

Dobro –
leży pod murem od wielu lat
z czarnymi pryszczami na ciele
leczy przewlekłego kaca

moralnego

Krystian Medard Manteuffel

...wernisarz (impresja)

...usunął cień, zostawił światło;
Boże, tyle barw i jasności tyle!

Tyle krwi w tym świetle; czemu tyle zła
i pychy na świecie,
który stworzyłeś, Boże?

Kiedy Twój syn człowieczy w odzieniu
zgrzebnym...

W wielkim muzeum wielkiego niemieckiego
miasta-molocha,
po obrazach mistrza renesansu
błądzą oczy o różnych barwach i konturach.

Ogień i topór przemawia ze złotych tronów
i marmurowych sal władców dusz.

Światło na obrazach Cranacha
odbija się od blasku papieskiego
pierścienia,
przenika przez ciemne witraże pałacu,
rozpoznają je oczy na górze Tabor.

Mojżesz i Eliasz rozmawiają z Chrystusem,
*twarz Jego zajaśniała jak słońce,
odzienie zaś stało się białe jak światło*;
syn widzi w dolinie żyzne pola i kwitnące
sady*

*stworzone przez Ojca,
i wszyscy trzej słyszą
dobięgające z doliny
głuche odgłosy ciosanego pnia
(Mt 17,2b)

...noc czerwcową

...za chwilę zacznie się najkrótsza noc roku.

Możemy zaskoczyć ptaka, który przysiadł
tuż przed nami,
między jasnością i mrokiem zatrzymać cień
wymykający się spod naszych stóp w
ostatniej chwili dnia.

Możemy wzrokiem sięgnąć za odlatującym
ptakiem nocy,
kazać iść naszej drodze samotnie w
nieodgadniony dzień,
i razem stać cząstką wśród
uporządkowanych praw przyrody.

nie zostawiając śladu...

...comédie larmoyante

*W godzinach rozterki
i mętneho światła
na Golemie oczy
swoje zatrzymywał.*

J. L. Borges – *Golem*
Przekład: E. Stachura

...pierwsza odsłona w tym kraju; pyszna,
czerwono-złota,
jak liście na dębach i bukach; wszak to
jesień przecież,
a więc nie trzęs się ze strachu, bo może
opaść,
a my nie wiemy, co nam ta odsłona
przyniesie.

By nie zginać w tłumie, daj mi Twoje serce.
A tutaj masz moje.
Jest nieco za wielkie – weź je w obie ręce
i nie gryź, do diabła,
bo nie jest z piernika! Usiądźmy w ostatnich